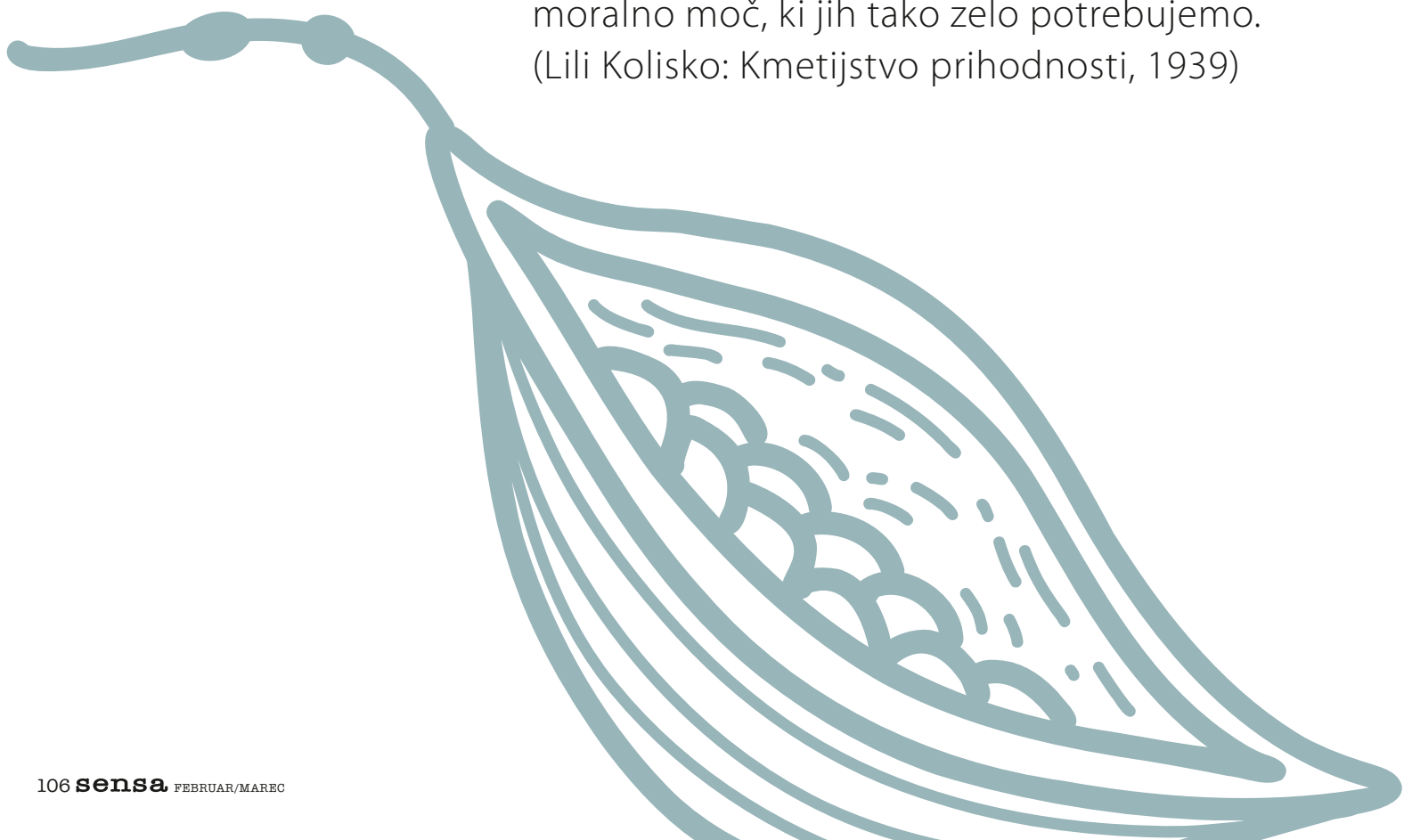

Semena - NAŠ ZAKLAD

Brez ustrezne hrane, ki človeškemu organizmu posreduje življenjske sile, ljudje ne morejo biti močni in zdravi, niti sposobni, da razvijejo jasne misli in moralno moč, ki jih tako zelo potrebujemo. (Lili Kolisko: Kmetijstvo prihodnosti, 1939)

Vsak, ki se nekoliko bolj poglobi v hrano, kmalu ugotovi, da je hrana pravo čudo, da se v njej skriva izjemen potencial. Rastline plodov ne delajo zase, temveč jih povsem ne-sebično darujejo nam, ljudem in živalim. Mi pa hrano, ki jo zaužijemo, najprej popolnoma razgradimo, popolnoma uničimo. Zase namreč v resnici potrebujemo zgolj sile, iz katerih je bilo to, kar smo zaužili, narejeno. Mi ne vgrajujemo fizične živalske ali rastlinske beljakovine, ki smo jo pojedli, v svoje beljakovine, temveč naš organizem to zaužito beljakovino popolnoma razgradi, uniči in iz tega uporabi dva ključna elementa. Prvi je sila, ki je pri tem nastala. S to silo izgradi naš organizem našo lastno beljakovino. Drugi element pa je "model", po katerem naš organizem izgrajuje naše lastno fizično telo. Gre za to, da bolj ko je beljakovina, ki smo jo zaužili, urejena, skladna, harmonična, bolj urejene, skladne in harmonične beljakovine tvori naš organizem za naše lastno fizično telo. Notranji red – ali nered – narave je izjemno povezan z grajenjem našega lastnega človeškega notranjega reda – ali nereda.

Ljudje, ki so naše kulturne rastline razvili pred tisočletji, so imeli povsem drugačne uvide v življenje rastlin, živali in človeka. Mi danes te sposobnosti nimamo več. Smo pa razvili druge sposobnosti in imamo nalogo, da skušamo rastline v hvaležnosti in spoštovanju ohraniti in jim pomagati na njihovi naravni kozmični poti razvoja. Ne smemo dovoliti, da bi jih izgubili. Skrbeti moramo za to, da rastlinam omogočimo nadaljnji razvoj in se pri tem tudi sami razvijamo ter pridobivamo znanje in razumevanje.

Na žalost pa, če opazujemo moderne metode žlahtnjenja, opazimo, da ti žlahtnitelji sposobnost nadaljnega razvoja pri rastlinah povsem ignorirajo. Iz naših kulturnih rastlin ustvarjajo posebne vrste specialiste. Ni jim mar za rastlino-bitje kot tako, temveč jo vidijo zgolj in samo kot potrošni material za lastne koristi. Toda – ali res misli-

Telst:
KATJA TEMNIK
Zeliščni vrt Majnika -
najboljša podjetnica
v kmetijstvu 2020

mo, da lahko zgolj uporabljamo, pravzaprav izrabljamo, in zlorabljam v nedogled? Da nam bo vse na veke vekov na voljo? Da bodo rastline veselo rastle in živali dajale živalske izdelke? No, tako zelo naivni pa danes res več ne moremo biti. Tudi s samo "ljubeznijo" in s tem, da govorimo, da imamo rastline in naravo radi, ne bo šlo.

Danes je potreben izjemno resen razmislek, kaj v resnici počnemo z našimi kulturnimi rastlinami in našo hrano. Današnja znanost je evidentno podrejena neverjetni sili pohlepa in uničenja. Materialistična znanost je kmetom vsilila uporabo strokovno utemeljenih umetnih gnojil, škropiv; mehanizacijo, ki pod megalomanskimi traktor-skimi gumami tepta vse, kar je živo; proizvodne tovarniške linije za vzrejo živali, drone in računalnike. Kaj pa človek? Kaj pa kmet? Ali ga sploh še potrebujemo? Ali potrebujemo le še programerje? Po prepričanju ozko specializiranih znanstvenikov je tako ali tako vseeno, ali vam pšenico za vaš kruh pridelajo stroji, računalniki, droni ali pa vam jo pridelajo tople roke kmeta. Za njih je vseeno, ali so rastline rastle pod umetnimi lučmi ali na svetlih žarkih sonca; v laboratorijih ali iz matere zemlje. Pa ni vseeno. Še zdaleč ne. Ker potem po dobrih stotih letih, odkar je znanost vstopila v kmetijstvo in pridelavo hrane, po svetu ne bi imeli tisoče hektarjev mrtve, nerodovitne zemlje na mestih, kjer so včasih polja bogato rodila. Če bi bilo vseeno, ne bi izgubili ogromnega števila rastlinskih in živalskih vrst. Ne bi imeli uničene podtalnice. Ne bi imeli neverjetnega števila sodobnih bolezni, povezanih s hrano. Razkorak med tistimi, ki imamo preveč in hrano (tudi zaradi zelo strokovno utemeljenih pravil!) mečemo stran, in tistimi, ki umirajo od lakote, pa je še vedno grozozanski. Ali se vam ne zdi, da s tem nekaj ni v redu?

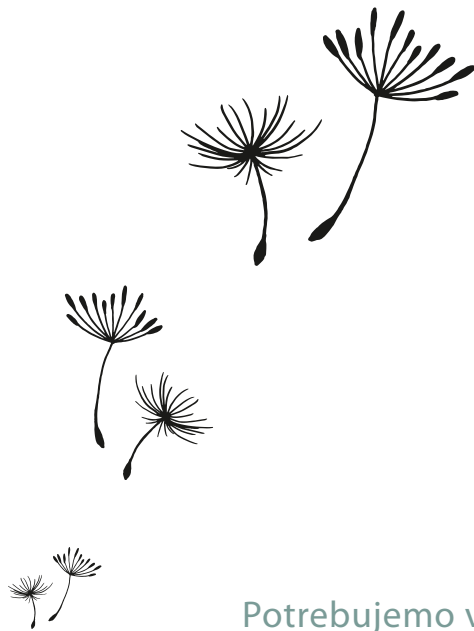
NAČIN MIŠLJENJA JE PROBLEM

Zakaj je tako? Odgovor se zdi preprost – ker uporabljamo škropiva in vse zgoraj naštete stvari. To že, ampak vzroki so mnogo globlji. Način mišljenja je problem. Naš svetovni nazor je problem. Danes prevladuje materialistično mišljenje, ki je zapredeno v večno vreteno sestavljanja, kombiniranja, organiziranja, računanja, štetja, merjenja, tehtanja ... skratka, ujeti smo v brezno čutno-zaznavnega, medtem ko realni vzroki in sile delovanja prihajajo iz nadčutnih sfer, iz naše notranjosti, in hkrati s kristalnega neba, kot so tem sferam rekli stari Grki. To, kar je pomembno in fascinantno hkrati, pa je, da ima danes vsak sodoben človek možnost, da po spoznavni poti pride do teh sfer. Toda potem mora svoje mišljenje šolati na povsem drugačen način kot pa s kombinatoriko, programiranjem, sestavljanjem ...

Danes na trgu semen prevladujejo hibridi, čeprav je njihova prehrabna kakovost zelo vprašljiva. To je mogoče videti v notranjem redu teh rastlin. Ta notranji red pokaže metoda kristalizacije z bakrovim kloridom. Slike notranjega reda hibridov kažejo znake staranja, dekadence, dočim slike biodinamičnih pridelkov in v bodočnost odprtih semen tvorijo čudovito lepe strukture. Notranji red pomeni skladnost in ravnovesje med kvantiteto in kakovostjo. Pri sodobnih hibridnih sortah je to ravnovesje povsem porušeno, kvantiteta je pogoltnila kakovost.

O dejanski realni fizični in duhovni vrednosti semen danes bolj kot ne le slutimo, redko kdo pa se te izjemne dragocenosti res zaveda. Pomislite, vzemite eno samcato drobno seme v roke in ga pogledjte, kako drobceno in na nek način nepomembno se zdi. Ampak ta pikica skriva v sebi izjemno moč, iz nje zraste mogočna rastlina. Iz pikice! Od kod lahko to seme ustvarja najprej stebelce in klična lista, pa potem koreninico, ki jo vedno bolj krepi in debeli, da raste ... iz nič? Imponderabilije – nastaja nekaj, kar še nikoli ni bilo. Vsaka rastlina, vsako živo bitje nastane kot unikatno in enkratno bitje. Ali je torej ta pikica res

Potrebujemo višje ideje, ki bodo v nas vzbudile višja občutenja in nam dale moč za višja dejanja.

“nič” ali pa je samo v fizičnem vidna kot “nič” oziroma drobna pikica? Moramo se naučiti ločevati, da fizična pojava še ne pomeni aktivne sile, kajti ta običajnim čutom ni dostopna. Lahko pa vsak izmed nas razvije višja čutila, s katerimi bo *razumel* nevidno. To bo še vedno ostalo fizičnemu očesu nevidno, odkriješ pa, da postane konkretno realno v nevidnem. Seme je – poleg tega, da v sebi nosi pravi zaklad in nam omogoča fizično življenje – res odlično izhodišče za meditacijo, poglobljeno mišljenje o tem, kaj je v tem semenu (nevidnega); kako to, kar je v njem, deluje, se razvija ...

KAJ LAHKO NAREDIMO?

Poglejmo zdaj še na našo vlogo v socialnem, družbenem. Kaj lahko v današnjem času proti tej mogočni mašineriji naredi posameznik? Prispeva lahko tako, da zase in svoje okolje s kar največjo skrbnostjo sam prideluje hrano in tudi semena ter se ob tem nenehno tudi sam izgrajuje in pridobiva potrebno znanje. Če imate pomislek, da je to premalo, ker je samo pikica v delovanju sveta, ne pozabite – pikica v sebi skriva neverjeten zaklad.

Verjamemo, da vsak nima možnosti, da bi se ukvarjal s pridelovanjem semen, verjetno nima tudi ne časa in ne znanja, kljub temu pa lahko podpre tiste, ki se s tem ukvarjajo – z nakupom teh dragocenih semen, predvsem pa s spoštovanjem do tega neprecenljivega dela. Delo ljudi, ki želijo razvijati kmetijstvo v skladu z živim razvojem človeka, rastlin in živali, lahko vsak podpre tudi tako, da svoj poklic opravlja iskreno, z gotovostjo, da dela dobro zase in za svet. Do te situacije v kmetijstvu ne bi prišlo, če ljudje ne bi podlegli tem nižjim idejam in bi konkretni ljudje, ki vodijo tovarne, rekli: “Ne, mi ne bomo izdelovali škropiv, ki uničujejo življenje.” Če bi delavci rekli: “Ne, mi tega ne bomo delali.” Razumete? Danes za kmeta

ne naredite največ, da kupujete njegovo hrano – seveda mu s tem pomagata – ampak še pomembnejše je, da zaključimo s to prakso, da za druge izdelujemo nekaj, za kar vemo, da škoduje. A ker prinaša dobiček in korist (za koga?), to kljub temu počnemo. Programerji,

ki izdelujejo pametne telefone, svojim otrokom ne dovolijo uporabljati pametnih telefonov, ker vedo, da so v njih vgrajeni mehanizmi za razvijanje odvisnosti. Torej, za otroka drugega je to v redu, češ on kar naj bo odvisen, mojega pa bom že obvaroval pred tem. Se vam zdi to v redu? Vas ne stisne v prsah, ko pomislite, kam smo prišli?

Goethe pravi: “Umetnost je dolga, življenje kratko, sodba težka, priložnost bežna. Delovanje je lahko, mišljenje težko. Delovanje po premisleku neudobno.” Danes življenje ni udobno, temveč terja od nas, da smo aktivni, notranje aktivni. Da odkrivamo sfere kristalnega neba in z resničnimi, dobrimi silami posegamo v ustvarjanje fizičnega sveta in družbe, v kateri živimo. Potrebujemo višje ideje, ki bodo v nas vzbudile višja občutenja in nam dale moč za višja dejanja. Samo pogumno! **S**

